Ч. 194 (13.433). Львів, четвер 27. липня 1933. Rocznik opłata [illegible] opłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Україна в передсмертних судорогах.

Український Греко-Католицький Епископат Галицької Церковної Провінції в справі подій на Великій Україні до всіх людей доброї волі.

Україна в передсмертних судорогах! Населення вимирає голодовою смертю. Побудована на несправедливости, обмані, безбожництві, деправації — людоїдна система державного капіталізму довела багатий недавно край до повної руїни. Перед трьома роками Керманич Католицької Церкви св. Отець Папа Пій XI енергійно протестував проти всього, що в більшовизмі противне християнству, Богові та людській природі, перестерігаючи перед страшними наслідками таких злочинів і цілий католицький світ, а з ним і ми долучилися до того протесту. Нині бачимо наслідки поступовання більшовиків: положення з кожним днем стає там страшніше.

На вид таких злочинів німіє людська природа, кров стинається у жилах.

Безсильні подати якунебудь матеріяльну допомогу конаючим братам взиваємо наших вірних, щоби молитвами, постами, всенародньою жалобою, жертвами і всіми можливими добрими ділами християнського життя випрошували з неба помочі, коли на землі нема вже надії на людську поміч.

А перед цілим світом знову протестуємо проти переслідування малих, убогих, слабих і невинних, а гнобителів обвинувачуємо перед Судом Всевишнього.

Кров робітників, що в голоді орали чорнозем України, взиває пімсти до неба, а голос голодних женців дійшов до Господа Саваот.

Усіх християн цілого світу, усіх віруючих у Бога, а особливо всіх робітників і селян, передовсім усіх наших земляків просимо прилучатися до цього голосу протесту та болю і розповсюднити його в якнайдальші країни світу.

Усі радіостації просимо рознести наш голос цілому світові; може дійде він і до убогих хатин, конаючих з голоду селян.

Нехай перед страшною смертю серед лютих страждань голоду буде для них хоч малою потіхою гадка, що їх брати знали про їх страшну долю, над ними боліли, терпіли та за них молилися.

А Ви страждучі, голодуючі і конаючі Браття, призивайте Милостивого Бога і Спаса Нашого Ісуса Христа; люті терпіте муки — приймайте їх за гріхи свої, за гріхи цілого народу і кажіть з Ісусом Христом „Нехай буде воля Твоя, Отче Небесний!“ — Принята для Божої волі смерть це свята жертва, що з жертвою Ісуса Христа злучена принесе Вам Небесне Царство, а цілому народові спасення.

Надія наша в Бозі.

Дано у Львові, в день св. Ольги, дня 24/7 933.

Андрей Шептицький, Митрополит.
Григорій Хомишин, станисл. Епископ.
Йосафат Коциловський, перемиський Епископ.
Никита Будка, патар. Епископ.
Григорій Лакота, перем. Еп.-Пом.
Іван Бучко, львів. Еп.-Пом.
Іван Лятишевський, станисл. Еп.-Пом.

Життева поліса — це не лише найпевніша льоката ощадностей, але й найкраща забезпека будучности Вашої і Вашої Рідні. Тому обезпечіться якнайскорше в одинокому

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“,

ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

Інфляційна мораль.

Коли на міжнародній господарській конференції в Льондоні виступило на перше місце питання про устійнення валют, бо всемогучий доляр почав відбігати від покриття золотом, обнижуватись в курсі та наближуватися до інфляції, то ця незвичайна подія не тільки припинила діяльність міжнародньої конференції, але примусила заінтересовані держави поважно призадуматись: чи може інфляція валют принести той всіми бажаний порятунок у господарській кризі.

Наслідком цього причасні держави поділилися на два табори: одні на чолі з Францією заявилися за твердою валютою з підкладом золота, а другі за хиткою валютою з наближенням до інфляції, за прикладом Америки. Польща пішла за Францією і заявила, що буде боронитися проти обезвартнення своєї валюти золотого.

Американський експеримент, піднятий президентом Рузвельтом щодо обнижки курсу доляра у Сполучених Державах, голосить світові, що йому вже вдалося тим засобом піднести ціну хліборобських і промислових продуктів, оживити господарське життя, а також зменшити безробіття. Який буде остаточний вислід того експерименту в Америці, це годі нині сказати, але у всякому разі не можна забувати, що самочинне обнижування курсу доляра не є ще інфляцією в точному значінні, бо Америка має в дійсності покриття золота на свої доляри та не допустить до обезвартнення доляра, і в разі потреби піднесе його до належної висоти курсу, в мірі того, як допише експеримент, — бо вона спроможна це зробити...

Інша справа в тих европейських державах, що в своїх білянсах не будуть спроможні вдержати рівновагу і супроти інфляційної політики Америки будуть примушені піти шляхом інфляції своєї валюти, яка може довести до обезвартнення їх державної валюти і до ще більшої економічної катастрофи. Такого катастрофального висліду інфляційної політики не можна легковажити і потішатися тим, що девалюація принесе з собою віддовження нерухомого майна, зокрема селянства, себто, що полекшають у нас немавідрадні господарські відносини. Такі фальшиві апетити на збогачення чужим коштом є нездорові і незвичайно небезпечні, бо зріст цін на хліборобські і промислові продукти був би тільки переходовий, а після стабілізації гроша знову настане недостаток устійненої нової валюти, а власники нерухомостей, зокрема селянство знова потрібуватимуть гроша на якусь, хочби зменшену сплату попередніх зобовязань і на вдержання продукції хліборобства, а нового кредиту вони мабуть не добудуть і тоді можна їх стрінути **останній удар:** позбування грунтів.

Для виправдання такої перспективи треба звернути увагу на те, що думає і що робить наше селянство в останніх роках, значить у часі господарської кризи. Воно **віддовжилося** наслідком повоєнної девалюації; відтак використало надмірну підвижку хліборобських продуктів, та після устійнення золотової валюти зачало **наново обдовжуватися** всякими кредитами без розбору і без ліку. Та як прийшла нова господарська кріза, то значна частина селян перестала платити свої зобовязання. А коли польський уряд, замісць подбати для рільників за низькопроцентовий і довгоречинцевий конверзійний кредит, видав розпорядки про полекші щодо сплати гіпотечних вірительностей та про розсемні уряди, — то вже перестають платити свої зобовязання не тільки ті довжники-рільники, якім тяжко платити, але й ті, що мають з чого платити, — бо вони **всі ждуть на девалюаційну інфляцію,** та з цим не скриваються.

Ось так доходимо до такого невідрадного наслідку з недавно пережитого: наш рільник, який мав перед війною марку **солідного і безпечного платника,** хоч не платив в точно означених речинцях, — зійшов у повоєнному часі на платника менше солідної і небезпечної марки, — перед яким нині майже замикаються кредити. А що булоб після нової девалюаційної інфляції, та звідки добуде він тоді кредити?

Експеримент девалюації проглине великі міліони вкладок людей, що своїми ощадностями доставляли кредитовим установам засоби на признавання кредитів, з яких користало рільництво. А після такого експерименту будуть складачі ощадностей забезпечуватися купном грунтів і чиншових реальностей і жертвою їх льокат стануть рільники, що будуть збільшувати рільничий пролетаріят робітників...

Рільник потребує **постійної валюти і облекшення чинитьб, що надмірно обтяжують рільництво, — а не сміє затрачувати моралі у своїх зобовязаннях.** На оцю грізну небезпеку повинні звернути увагу всі громадянські організації, бо небезпека велика. Рільництво є у нас найважнішим господарським чинником і нам не вільно полишати його безрадно і безпомічно аж до затрати господарського варстату: нашої землі...

Д-р Кость Левицький.

—o—

На східні теми.

„Азія для азіятів“.

По двох роках шукання помочі від Европи та Америки, Китай, здається, переконався остаточно, що помочі проти Японії він не дістане. Авторитет европейців після такого сумного результату, дістав тяжкий удар, а народи Азії переконалися, що тільки самі можуть полагоджувати свої взаїмні відносини.

У тиші та таємниці відбуваються на Далекому Сході важні ходи. Після підписання перемиря в Танґ-ку, докладний зміст якого досі є таємницею, зустрілися представники Японії та Китаю для мирових переговорів. Не була це звичайна собі зустріч переможців і переможених, але двох народів, що в атмосфері „приязні“ намагаються пертрактувати про долю Далекого Сходу. Про наради майже нічого не відомо, ані де відбуваються, ані хто приймає в них участь, тимчасом відгомони цих переговорів дуже важні та цікаві.

Зараз після перемиря в Танґ-ку, ґенерали Фен-ю-сянґ та Єн-сі-ша, постійні каламутники й інтриганти, розпочали акцію, щоби здискредитувати голову Нанкінського уряду маршала Чанґ-кай-Ші за його уступчивість Японії. Фен-ю-сянґ, опертий на Калґан, навіть видав відозву закликаючи до опору, але швидко її відкликав та останні відомості з Далекого Сходу кажуть про замір цього ґенерала виїхати закордон, — це спосіб розповсюднений не тільки в Китаї для політиків, яким не повелося. Єн-сі-ша, по невдалих спробах створення коаліції проти Нанкінського уряду, вирішив зберігти невтральність та, здається, що після закінчення яполо-китайських переговорів його роля буде скінчена, та невідомо, чи він теж не поїде закордон лікувати своє надщерблене здоровля. Нанкінський уряд у відношенні до Японії починає виказувати доброзичливість. Бойкот японських товарів помалу забувається, а то й де-не-де формально касується. Південний кантонський уряд, який хотів

висилкою військ на північ підтримати противояпонський опір, полишив свої намірн та щораз прихильніше ставиться до Японії. Є це не випадкові дрібні відірвані від себе факти, лише доказн пляновоі внутрішньої акції до порозуміння та спільного фронту Китаю й Японії. Проти кого цей фронт має бути спрямований — не тяжко додуматися.

Кольоніяльні методи, які стосують у відношенні до Китаю у торговлі і політиці европейські великодержави, давно вже є пережитком та новий Китай вимагає цілком іншого до себе відношення. Англьо-американські звичаї підтримки та фінансування ворожих китайських ґенералів та угруповань потерпіли невдачу. Випадки з останніх двох літ: Ліга Народів та її роля в китайсько-японському конфлікті, свідомість комуністичної небезпеки всередині краю та інші — все це факти, які вплинули рішуче на настрої китайської суспільности й уряду.

Хоча внутрішній стан Китаю дуже багато лишає до бажання та хоча треба праці кілька поколінь, щоби змінити й відродити психіку китайського пересічного громадянина, — Китай рішуче вже вийшов з европейської орбіти. Низка фактів дає доказ того, що Китай відвернувся від Европи та разом з Японією хоче вести нову політику Далекого Сходу під таслом „Азія для азіятів". Ґазети принесли вістку про можливість утворення азійської Ліги Народів з Японії, Китаю, Манджурії та Монґолії.

Першорядну ролю в Далекосхідньому концерті держав безперечно матиме Японія, яка стає помалу всевладною панею північно-східньої частини азійського континенту.

Опираючись на авторитет, а то й силу японських, нанкінський уряд бачить один вихід ліквідації партикуляризму та положення підвалин до відродження китайської державности.

Чи так буде, як гадають представники нанкінського уряду, та кращі політики — невідомо. Не виключене, що замісць японської „помочі", Китай дістане японську „опіку".

В кожному разі Китай щораз більше входить в орбіту японських впливів, зрікаючися недоцільних протестів у Союзі Народів та перед Европою.

Зазіяшена доктрина Монрое вплинула теж на останнє англьо-совітське порозуміння, та крім турбот для европейських держав завдає чимало клопоту Радянському Союзові.

Совітська політика, правда, успішно готується до всяких евентуальностей, підписуючи один за одним то пакт про неагресію, то конвенцію 8 держав про означення поняття напастника, а в відношенні до Японії є останньому часі С.Р.С.Р. є настроений дуже згідливо, годячись напр. на продажу східньо-китайської залізниці, про що ще так недавно навіть не могло бути й мови. Японська небезпека звисає примарою над московськими правителями, що всіма способами стараються не допустити до збройного конфлікту, який би був ліквідацією совітського посідання на Тихому Океані. — Тут у гру входив би Зелений Клин.

Л. Л.

З життя православної Церкви в Польщі.

III*)

„З історії російської Церкви в Польщі."

Церковна діяльність сучасних зверхників Синодально-консисторського православя в Польщі, їх симпатії, ідеали та напрямні найкраще можна висвітлити, коли переглянемо їх минуле. Цю задачу в границях газетної статті взяв на себе Р. У. в ч. 147 „Kurjera Wileńskiego", використавши для цього „Холмський Народний Листок" за 1909—1911 роки, редаґований ректором холмської духовної семинарії архим. Денисом, нинішнім митрополитом варшавським і цілої Польщі. В особі редактора цього видання стає перед нашими очима не тільки активний діяч „Союза Русскаво Народа" (найскрайнішої, вельми агресивної чорносотенної партії, організованої в 1906 р. для подавлення революції), але й ідеольоґ та гарячий пропаґатор ненависти до всього польського й католицького, а також жидівського й українського. Особливо діставалося в цьому виданні полякам: такі вислови, як „кічлівий (пихатий) полячок", „плюгавий полячишка", „польская подлость" (нікчемність) і т. п. були звичайними висловами орґану сучасного кавалера ордеру „Polonja Restituta". Характеристичне теж відношення „Холмського Народнього Листка" до Церкви Католицької та до християнських доґм. Згідно з його поясненнями, напр. слово „католик" походить від „кат"; устрій російської імперії відповідає образові Св. Трійці: бо всі народи мають підпорядкуватися загальному Отцеві, який має Єдинородного Сина, при чім під отцем розуміє автор царя, під Сином — російський нарід... Ото якими поглядами, близькими до богохульства, старалися запаморочити холмщакам голови їх московські просвітителі... Цілком ті самі, що їх нині проповідують „Воскресное Чтеніе" і „Слово".

Далі Р. У. коротенько характеризує працю епископа Дениса, як вікарія кремянецького, в Галичині підчас російського наступу. І в даним випадку висловлюється він точними висловами орґану, що редаґується під доглядом самого митроп. Дениса ч. 31 газети „Слово" (біж. року): „26 вересня 1914 р. преосвящ. Денис розпочав архипастирський обізд частини Галицького Поділля, де в багатьох селах впровадив Св. Православіе, призначаючи тут православне духовенство. Під мудрою кермою архипастирів (Євлогія і Дениса — прим. А. Г.) Св. Православіе в Галичині росло з надзвичайною силою. До кінця березня 1915 р. рахувалося вже 152 парохії, а до кінця квітня 200 та, крім того, чекало на відкриття ще 300 парохій".

Р. У. приходить до сумних для польського суспільства висновків: „Церква в Польщі, направду, автокефальна, але на чолі її стоять ближчі співробітники знаменитих „обрусителів", а на парохіях, у консисторіях та Синоді сидять вихованки Холмської Семинарії... Змінилися часи й обставини, але особи й цілі зостали ті самі".

Ото в загальни точках зміст статті „Kurjera Wileńskiego" під назвою „З історії російської Церкви в Польщі".

Митроп. Денис устами Vox-а в „Воскресном Чтенії" (ч. 25 і 26) рішуче спростовує подані вище факти, як „черговий донос". Він сильно вказує „пп. авторам та інспіраторам усіх цих [illegible] гарних вигадок на те, що вони просто брешуть та бере на себе труд подати справу в її „[illegible]нім світлі". Згідно з цим освітленням, „ректор семинарії, архим. Денис, підписував журнал „Холмський Народний Листок", як редактор, — так сказати — „по должности" (з обовязку сеї посади), фактично не приймаючи в цій справі майже ніякої участи. Тоді, взагалі, були такі часи, що люди, які займали великі посади, часто підписували видання, а в дійсности провадили їх інші люди — менші й часто навіть дуже малень-кі. Нині це змінилося: в багатьох випадках підписує номінально дрібнота, а фактично провадять і напучують люди на досить великих становищах, зі зрозумілих причин укриваючі свої [illegible] завше гарні виступи". — Гарне й надто [illegible] признання, особливо в другій своїй частині, [illegible]но вказує, як треба ставитися до статтей, уміщуваних у митрополитальній пресі! Позатим — пояснює Vox — „в 1909—1911 р. архим. Денис тяжко хоруючи на легені, більшу частину часу провів на лікуванні заграницею, а вже через те не може навіть фактично відповідати за зміст журналу, що носить його підпис".

Відпекується митроп. Денис від ідейної солідарности з епископом Евлогієм. Ці два [illegible] — висвітлює Vox — розходилися в поглядах на церковну політику в Холмщині й Галичині, були у взаємних тертях. Митроп. Денис „не погоджувався з тактикою еп. Евлогія в його церковній політиці в Галичині, занятій російськими військами. Він обїхав лише військові шпиталі та інші установи, улаштовані недалеко від Кремянця, та відвідав ті з галицьких уніятських парохій, які по занятті Галичини російськими військами, самі прийшли з процесіями до Почаївської Лаври й там приняли Православіе".

Так пером Vox-а боронить себе митроп. Денис, доказуючи, що він не поділяв поглядів „Союза Рус. Народа" та не співробітничав з еп. Евлогієм. Але найкращий адвокат не вибілить того, хто себе забрудив; може злагіднити [illegible], але невигідних фактів не знищить. Даремне передовсім старання відмежувати архим. Дениса від ідеольоґії „Холмського Народнього Листка". Редаґування цього журналу цілковито входило в круг обовязків ректора Семинарії, коли останній провадив його, то лише з власної охоти та волі. Як редактор, він підбірав собі відповідних співробітників, визначував напрям журналу й тон його статтей. Коли нинішні митрополитальні видання — періодичні й неперіодичні — редаґуються й цензуруються митроп. Денисом, то що вже говорити про сумлін[illegible]

*) Диви чч. 189 і 190 „Діла".

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 27. ЛИПНЯ 1933.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ. 4)

ГОЛГОТА ПИСЬМЕНСТВА.

(Докінчення)

Значіння менших талантів. — Від чого залежить розвиток письменства.

IX.

Часто чуємо ще такі глибокомудрі зауваження: видавати треба лише високо цінне, одним словом, лише матеріял „пріма". Лише, великі письменники й поети мають право на видавання їхніх творів і лише такі твори можуть робити честь українському народові та задоволити його потреби й вимоги.

Чи це так? А де є на світі така країна чи й такий нарід, які малиб письменників і літературні твори лише „першої кляси"? Навпаки, скрізь і завжди ми бачили й бачимо довкола великих письменницьких зір і менші зірки.

Більше! Ці менші зірки скрізь відограють величезну ролю й часто мають більший вплив на формування громадянства, ніж великі письменники. Бо майже скрізь менші письменники мали й мають більше читачів. Л. Толстого читало менше осіб ніж Чехова, ще більше Лєскова та Маміна-Сібіряка. У нас Кащенко мав і має читачів значно більше, ніж Коцюбинський чи Леся Українка й т. д. Отже, кожному письменникові своє поле й своя ріля. Ніодин нарід не може обійтися без письменників ріжної величини. Помилкова думка, що наші видавництва повинні чекати, поки народяться великі письменницькі зірки. І тим більше, що великими не родяться, а стають такими після праці над своїм удосконаленням, після довгих вправ і сторкнення з масами.

До цього треба додати ще одно. Славу письменника і його величину творить суспільство. Письменник настільки для даного покоління великий і славний наскільки це є цьому поколінню потрібне й бажане. Шевченко ні в моменті своєї смерти, ні двадцять-тридцять літ тому не був для українського народу тою величиною, якою є для нас сьогодні. Культ Франка щойно починається і Франко зростати буде для українського народу аж від тепер, рік за роком.

Те саме діється й з меншими письменниками. Неодин з сьогоднішніх письменників меншої величини згодом виросте в народніх очах і дальші покоління будуть дивуватися, як це могли їхні попередники говорити про занепад літератури й бити на трівогу, маючи й того й другого й третього.

Отже не в самих письменників усе лихо, але в усьому нашому житті, в самому суспільстві.

X.

Висновки зі сказаного дуже ясні:

Живий нарід безумовно родить талановиті одиниці, і нашим ділом є дати їм можливість вправлятися і досконалитися через контакт з читачем.

Не слід вганяти письменства в якісь традиційні, шабльонові, тенденційні й чужі рямці. Мистецтво вільне, і чим багатограннійше буде наше письменство, тим воно буде сильніше й плідніше.

Письменники всіх величин мають однакове право на доступ до мас, і їхні твори однаково потрібні й корисні, очевидячки, на своєму [illegible] в своїй суспільній клясі.

Треба витворити належні умовини [illegible] праці письменників, а передовсім такі, що [illegible]валиб їм необхідні бальоро-додатні настрої, можливість взаємин з масою через продукцію й друк.

Реклями творів і популяризація письменників потрібні не лише для видавців, але і для мас, які повинні витиснути з себе якнайбільше читачів і покупців. Реклями ніщо не може заступити й без неї годі надіятися на письменницький і видавничий рух.

Не треба боятися друкування нових літературних творів: збільшення друкованих [illegible] збільшує число читачів, які самі відчувають, що є для них менше цікаве й непотрібне.

Лише відповідня атмосфера життя й [illegible]чости письменників у тісному контакті з [illegible]чиком суспільства, незалежно від того, чи [illegible] життя гарне чи огидне, надасть нашому письменству живучости, сили й творчого [illegible].

Теоретичні поради письменникам, як і [illegible] мають писати, — даремні. Даремні й всякі конкурси з нагородою в розмірі — 300—200—[illegible] зол.! Ні ці мізерні суми, ні ця гра на [illegible], якою є конкурсове жюрі з невідомими [illegible]ми, письменників не підбадьорить і творчого огня в них не викрешуть.

Найпотрібнішими є в даному випадку [illegible]ні, безтенденційні, ні від кого незалежні видавництва з рухливим апаратом і розумінням [illegible] менника та суспільства.

Не надіймося, що рожі зацвітуть, коли [illegible]ма ні сокуватого ґрунту під ними, ні [illegible] повітря над ними.

Луцьк, 6. VII. 1933 р.

офіційного редагування „Холмського Народнього Листка" архим. Денисом, на цілу четверть віку молодшим і менше обтяженим справами! — „Холмський Народ. Листок" не єдине видання на Холмщині за часів архим. Дениса; виходили ще „Холмський Народ. Календар", „Холмський Єпарх. Вістник". Але своїм тоном і змістом ці останні різко відріжнялися від першого. Чи не особи редакторів були причиною цього розходження? Очевидно.

Ми маємо ще інші документальні дані, щоби говорити про церковну діяльність архим. Дениса, — факти з його педагогічної праці на посаді ректора Дух. Семинарії та автентичні признання в його урядових справозданнях. У наших руках Скорочені ректорські звіти про стан Холмської Дух. Семинарії за 1900/1 рік архим. Євлогія й за 1903/4 архим. Дениса. Яка вражаюча ріжниця змісту, тону та ідеольогічних напрямків! Перший звіт — сухе канцелярійне справоздання про життя школи. Коли би не її шильд та не російська мова справоздання, читач і не догадавсяб, що це школа російська та які її напрямні. Іншим духом пройняте справоздання архим. Дениса. Уже на перших його сторінках мова про чувства любови й відданости „Царю і Отечеству", що оживляють служачих і учнів Семинарії. „Жива" ще російська душа і в цьому краю Великої Руси, беться й тут теж здорове своєю любовю російське серце, викрикує ректор уперше за цілий час 145-літнього істнування Семирії і 30-літнього її обмосковлення... Новий курс Духовної Семинарії дає себе відчути вже у другім році ректури архим. Дениса. За його старанням Синод дає дозвіл „на провадження практичних праць з учнями VI. кл. з історії та спростовання так званого „упорства" (впертости місцевих греко-католиків); він-же впроваджує практику екскурсій учнів по містах Росії „з релігійною й освітньою ціллю", які то екскурсії використовується власне для виховання молоді в російському дусі.

(Продовження буде.)

Ант. Тірський.

РЕВМАТИЧНІ БОЛІ

в ставах і мязнях, невральгію і болі голови успішно вспокоюють і усувають таблетки Тогаль. Тогаль не дає призбируватися мочевому квасові, вбиваючи у самій основі ці недомагання. Тогаль побічно не ділає шкідливо. Дістати можна у всіх аптиках. Nr. Reg. 1364.

Новий самоуправний закон.

Нагляд над самоуправними звязками.

НАГЛЯД ОРГАНІВ ПОВІТОВОЇ САМОУПРАВИ НАД НИЖЧИМИ САМОУПРАВНИМИ ОДИНИЦЯМИ.

Повітовий виділ виконує нагляд над діяльністю волостей і міст, невиділених з повітового комунального вязку і має дисциплінарну владу над членами їх управ. У другій інстанції виконує нагляд воєвода при співучасти воєвідського виділу.

ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД НАД ПОВІТОВИМИ КОМУНАЛЬНИМИ ЗВЯЗКАМИ.

Нагляд над діяльністю повітових комунальних звязків прислуговує у першій інстанції воєводі, що видає рішення при співучасти воєвідського виділу з рішаючим голосом. У другій інстанції цей нагляд виконує міністр внутрішніх справ.

Рішення повітової ради мусить затвердити воєвода у справах: 1) комунікаційних засобів, 2) нововведених і стяганих повітових податків і оплат, додатків до державних, волосних і міських податків, 3) бюджету повітового комунального звязку, 4) позички або зобовязання понад 50.000 зол., 5) купна і продажі нерухомостей і 6) льокати капіталів.

Воєвода прикаже предсідникові повітової ради вставити до бюджету видаток, якого не вставила повітова рада, а який вона згідно із законом має покрити. Якщо повітовий комунальний звязок не виконує своїх обовязків у межах бюджету, або не виконує їх якслід, тоді воєвода робить це на кошт повітового комунального звязку. Він видає теж потрібні доручення для належного їх виконання, при чому має право видавати постанови щодо джерел, як покривати дані фінансові потреби.

Проти рішень і розпорядків повітового комунального звязку інтересовані особи можуть вносити скарги до 14 днів від проголошення рішення або розпоряду, чи пак повідомлення про приняте рішення, скарги йдуть на руки предсідника до воєводи, який справу рішає при співучасти воєвідського виділу з рішаючим голосом. Від рішення воєводи є відклик до міністра внутрішніх справ.

Неважні є постанови органів повітового комунального звязку: 1) порішені на неправосильних зібраннях, 2) що переходять компетенцію відповідального органу і 3) нарушують обовязуючі закони. Про неважність рішає воєвода при співучасти воєвідського виділу.

Неважні є рішення повітової ради і повітового виділу, приняті в присутності їх членів, що самі або їх кревняки або свояки були матеріяльно заінтересовані, а які повинні були стриматися від нарад і голосування. Про неважність рішає воєвода при співучасті воєвідського виділу на внесок заінтересованої особи, що його треба внести до двох тижнів від дня, коли оголошено рішення.

Проти рішень і розпорядків повітових комунальних звязків, що нарушують права приватних осіб або суспільних інституцій, треба вносити позви до звичайних судів.

Тут навів я точно постанови декрету про тимчасову повітову ординацію з 4. лютого 1919, що від 13. липня ц. р. обовязує і в Галичині, а тепер перейду до постанов самоуправного закону.

ВНУТРІШНЯ КОНТРОЛЯ У САМОУПРАВНИХ ЗВЯЗКАХ

Право безпосередньої контролі над чинностями бюр волосної управи і над чинностями установ і підприємств самоуправного звязку виконує війт, а бурмістр — президент міста — у відповідних міських установах.

РЕВІЗІЙНІ КОМІСІЇ.

Постійним органом міської і повітової ради щодо контролі над фінансовою і господарською діяльністю управних органів є покликані через ті ради ревізійні комісії.

Ревізійна комісія є колегіяльним органом. Число членів і засади діяльности ревізійної комісії означує принятий радою регулямін. Міські — повітові — ради вибирають предсідників, заступників предсідників і членів ревізійної комісії зпоміж себе, або зпоза себе. На це становище можна покликати тільки особи, що крім права вибиральности до ради, яка їх вибирає, знають польську мову в слові і письмі. Члени управного органу (управи міської або повітового виділу) не беруть участи у голосуванні і не можуть бути вибрані до ревізійної комісії того звязку. До ревізійної комісії повітової ради не можуть бути вибрані члени управних органів волостей і міст, невиділених з повітового самоуправного звязку.

До обсягу діяльности ревізійної комісії належить: 1) безпосередня контроля над цілістю і поодинокими напрямами діяльности даного самоуправного звязку; вона торкається його адміністрації, його установ і підприємств під оглядом правильности і згідности цієї діяльности з обовязуючими приписами, з постановами статутів і рішеннями ради та з бюджетом і засадами ощадности в публичній господарці і 2) належне інформування ради про стверджений стан річей у повищому обсязі. Цій контролі не підлягають справи, що їх полагоджує бурмістр — президент міста — або староста як предсідник повітової ради і повітового виділу як виконавчий орган державної влади або влади загальної адміністрації.

Ревізійна комісія, а з її уповаження найменше двох членів разом, після попереднього порозуміння з предсідником управного органу — має право доступу до каси і до всіх книг і рахункових та касових документів у бюрах управи, в установах і підприємствах самоуправного звязку. Має право користати з помочі покликаних собою знавців.

Якщо предсідник ревізійної комісії не є радним, має право брати участь з дорадчим голосом на тих засіданнях, на яких розглядають внески і звідомлення ревізійної комісії.

Пос. д-р Ст. Баран.

—o—

Кооперація у Чехословаччині.

Останній звіт Центрального Союзу сільсько-господарських кооператив у Празі, найбільшого Кооперативного Союзу в Чехословаччині, дає нам цікавий малюнок сучасного стану ріжних видів кооперації у республиці. На 1. січня 1933 року в республиці нараховували кооператив: 1) кредитових — 7.807, з яких на систему Кампеліка (Райфайзена) припадало 5.772, а на систему Шульце-Деліча — 2.085, 2) сільсько-господарських — 5.452, 3) споживчих — 1.028, 4) житлових за дешеву ціну — 1.433, 5) продукційних — 1.643, 6) ріжних категорій — 125, 7) кооперативних федерацій — 49, разом 17.488.

Порівнюючи з роком 1932, ми стверджуємо збільшення істнуючих кооператив на 444 і в той-же час бачимо, що кількість кредитових кооператив збільшилася на 164, а сільсько-господарських на 243. Одначе, наслідком сучасної кризи кількість продукційних кооператив зменшилася на 63, а кількість споживчих кооператив на 16 — з причини злиття менших кооператив з метою утворення значнішої організації.

Дані відносно діяльности 8.990 кооператив — членів вищезгаданого Центрального Союзу — заслуговують також нашої уваги. Білянс цього Центрального Союзу, що відеграє ролю Центральної каси для тих кооператив, які належать до нього, перевищив на 1. січня 1933 р. 1.455 міліонів чехословацьких корон. 11.200.000 корон з цієї суми припадали на основний капітал, 118 міліонів на запасовий капітал, 1.040 міліонів корон на вклади, біля 521 міл. на позички та більше ніж 981.000 чк. на чистий зиск. Можна ствердити, порівнюючи з минулим роком, зріст власних засобів Союзу та — натуральна річ підчас кризи — збільшення решти дозволених позичок та зменшення приблизно на 10 проц. вкладів.

Сучасний стан кредитових кооператив — членів Центрального Союзу, є також цікавий. На 1. січня 1932 року кількість членів у 1895 кредитових кооперативах системи Кампеліка (Райфайзена), що належали до Центрального Союзу, досягла 258.570. Загальний білянс цих кооператив перевищував 2.452 міліони чк., з яких основний капітал забирав 3,9 міліони; резервовий капітал досяг 73,4 міліонів; вклади досягли біля 2.294 міліонів, а позички перевищили 1.421 міліонів. Що торкається цих всіх даних білянсу, як також і кількости членів, то ми можемо ствердити легке збільшення, порівнюючи з роком 1931. Чистий прибуток цих усіх кооператив досяг 6 міліонів чк., сума, яка наближується до чистого зиску з минулого року.

Згідно з законом, Центральний Союз не може провадити кооперативних операцій по закупці та продажі; ці операції здійснюються ним за посередництвом 4-х організацій, що були спеціяльно утворені Центральним Союзом та які функціонують під його доглядом. Перша з цих організацій — Кооператива, — що була утворена для операцій з членами Центрального Союзу, уявляє з себе звичайний закупочний Союз сільсько-господарських кооператив. Вона продала в р.: 1932 — 80.173 вагонів сільсько-господарських продуктів і потрібних для господарства предметів на суму 476 міл. чк. Друга організація — „Аграсоль" — є акційна сільсько-господарська, промислова та комерційна спілка, що провадить операції ідентичні з операціями Кооперативи, але Аграсоль продав в 1932 р. 34.300 вагонів товарів на 227 і пів міл. чк. нечленам Центрального Союзу. Третя організація: Комерційне стоваришення кооперативних молочарень продало в 1932 р. більше ніж 1.723.000 кг. масла та молочних продуктів на суму 24 міл. чк. Нарешті, четверта організація: Союз для продажі худоби продав біля 20.000 голов худоби на суму, що перевищує 16.307.000 чк.

Разом ці всі чотири організації продали в 1932 році приблизно 116.000 вагонів ріжних предметів та продуктів на суму, що перевищує 744 міліони чк.

Треба підкреслити, що збіже продавалося Кооперативою в 1932 р. по 10.800 чк. за вагон у середньому, в той час, як у році 1931 ця середня досягала 12.100 чк. Що торкається предметів, потрібних у господарстві та особливо — вугіля та будівельних матеріялів, то Кооператива продала їх у 1932 році в середньому по 1.180 чк. за вагон, тоді, як таж середня в 1931 р. досягала 1.440 чк. Щось подібного ми можемо сконстатувати у відношенні до штучних угноєнь, у яких у 1932 році вагон продавали за 7.130 чк., а в 1931 році платили за нього 7.800 чк.

Отже, сільські господарі одержали в 1932 році за свої продукти менше ніж в 1931 році, але в той-же час вони платили також менше за промислові вироби. Одначе дохід сільського господаря за його продукти зменшився в 1932 році майже на 11 проц., в той час як ціни на необхідні в сільському господарстві предмети впали на 11 проц. (у відношенні до вугілля та будівельних матеріялів) та навіть тільки на 8,4 проц. у відношенні до штучних угноєнь.

Проф. С. Бороздавський.

—o—

З природи й техніки.

ЗАТЬМІННЯ СОНЦЯ.

21. дня серпня ц. р. буде перстеневе затьміння сонця. Стрефа цього затьміння тягнеться від середземноморських берегів Єгипту через Сирію, Персію, північну Індію, Сіям, Борнео до північної частини Австралії. У нас це затьміння буде видно як частинне, причім максимальна його фаза обійме біля пів проміру сонішного кружка. Для Львова сонце зійде цього дня вже притемнене. Час максимального затьміння випаде коло 5. години 15 хвилин. Коло 5. години 58 хвилин відбудеться останній контакт місячного кружка, що покидає поле сонішного кружка, з сонцем.

ПРОДУКЦІЯ ЗОЛОТА У ШВЕЦІЇ.

В шведській місцевості Боліден в окрузі Фестерботтен північної Швеції приступили до реґулярної продукції золота. Є там піритова руда зі значними домішками сірчаків арсену та міди та з великою кількістю шляхотних металів. Особливо багатою на золото є руда, що має арсен. Має вона яких 80 грамів золота на 1 тонну. Фабрики, що мають переробляти цю руду, будують у Реннскер. Річну продукцію обчисляють на 7 тон золота. Таким робом одно з підприємств Кройгера, яке всі вважали втраченим, виявило себе як таке, що має технічні основи існування.

СУЧАСНІ ЕКСПЕДИЦІЇ ДО ВИСОКИХ ГІР.

З приводу цьогорічної експедиції на гору Еверест (8882 м.) в Гімалаї дамо огляд кількох більших експедицій до високих гір за останні роки. Між ними на перше місце виступають обговорені вже в „Ділі“ експедиції Бавера на вершок Канчінчінґу (8580 метрів; лежить на схід від Евересту; Бавер говорив про ці експедиції на прилюднім відчиті у Львові німецькою мовою п. р.) в роках 1929 та 1931. Слід теж згадати про німецько-американську спробу (Бехтольд, Мерькль 1932; теж обговорена вже в „Ділі“) здобуття Нанґа Парбат, високого на 8114 метрів вершка в кашмірській Гімалаї. Ця експедиція перейшла ледви висоту 7000 метрів на північно-східній стороні гори і звідти завернула. Зпоміж сусідніх, нижчих шпилів експедиція здобула між іншим Раківт Пік (7.060 метрів). Як відомо, найвищим добутим верхом є досі недалекий Камет (7.756 метрів), на який вийшла в 1931. р. англійська експедиція Ф. Смайса. Сам Смайс є нині членом цьогорічної експедиції на Еверест. Того самого року радянські дослідники під проводом Погребського вийшли на найвищий верх Тієншану себто „Небесних гір“ (на границі радянського Кірґізстану та Китаю) Хан Тенгрі (7.200 метрів), реванжуючись у цей спосіб за здобуття німцями (Альвайн в 1928. р.) вершка Пік Ленін (7.130 метрів) на краю верховини Паміру.

Поза Азією американці (Ліндлей в 1932. р.) здобули найвищий шпиль північної Америки, а саме Мек Кінлі на Алясці (6.191 метрів), а німці (Борхерс в 1932. р.) найвищу гору в Перу в південній Америці, а саме Гуаскаран (6.763 метрів). Вони вийшли вже шостий раз та Аконкаґуу (7020 метрів), найвищий вершок південної Америки.

БОРБА З ГАМОРОМ.

Великоміський гамір, що його так болюче відчувають мешканці та робітники, є від кількох літ предметом наукових дослідів. У Ню-Йорку повстала спеціяльна комісія для поборювання гамору (Noise Abatement Commission) у Франції займається тим питанням дослідник Селеріє від Товариства французьких електриків, у Німеччині працює в цьому напрямі спеціяльний дослідний відділ Товариства німецьких інженірів. Праця усіх цих інституцій лежить в тому, що вони конструують прилади до міряння інтензивности (натуги) гамору в фонах себто в міжнародно принятих одиницях та вишукують причини гамору, усувають їх або уліпшують невідповідні типи конструкції. Розріжнюємо три роди технічного гамору (себто гамору, що походить від технічних уладжень і чинностей, а не напр. від криків продавців часописів): фабричний, бюровий та мешканевий. Проти нього можемо радити собі в той спосіб, що до фабричних машин додаємо додаткові апарати, які притишають гамір, ізолюємо джерела гамору та доцільно розміщуємо їх. У поодиноких випадках пощастило зменшити натугу гамору з 68 фонів до 48 фонів (машини до писання). Найголоснішим комунікаційним засобом виявився мотоцикль: гамір від нього має до 110 фонів, а гамір 120 фонів викликує вже в нашім усі біль.

ПРОЄКТ ПЕРЕЛЕТУ НАД ЗАХІДНОЮ АНТАРКТИДОЮ.

Одинокою і останньою великою географічною проблемою є нині питання Західної Антарктиди себто простору, положеного між морем Ведделя (на південний схід від Фавклендських островів у південній Америці). Тихим Океаном і морем Росса (далеко на південь від острову Нової Зеляндії в південно-східній Австралії). Післявоєнні роки, точніше кажучи перелет Амундсена на керовім бальоні „Норґе“ у травні 1926. р. та ствердження Арктичного моря (на північнім бігуні) виясняли нам передостанню велику експльоатаційну проблему. Тому наука очікує з великим зацікавленням вислідів відважної імпрези двох американських летунів: Берта Бальхена, пільота Бирда підчас його антарктичної експедиції, та відомого з полярних летів Лінкольна Ельсворта. А саме мають вони відлетіти в зимі цього року з Малої Америки та перелетіти над невідомим простором Західної Антарктиди аж до моря Ведделя, а звідти повернути до моря Росса і Малої Америки. Віддаль в обі сторони рівна приблизно 4000 кільометрам, себто такий лет теоретично зовсім можливий. Для географії такий удачний лет мав би велике значіння тому, що досі не знаємо, чи маємо тут до діла з органічною частиною антарктичного континенту чи з морем чи може з якимсь архіпелягом. Так само не знаємо, чи море Росса лучиться з морем Ведделя якимсь каналом чи теж розділює їх ледова запора.

НАЙШВИДША ЕЛЄКРТИЧНА ЛЬОКОМОТИВА.

28. дня червня ц. р. відбулася між Мінхеном і Штутґартом перша пробна їзда нової електричної льокомотиви, збудованої Загальним електричним товариством („АЕҐ“) для німецьких залізниць. Дорогу між Мінхеном і Штутґартом себто 240 кільометрів перебула згадана льокомотива враз з причепленими до неї 7 пульманівськими ваґонами за 146 хвилини. Максимальна швидкість поїзду була 151,5 кільометра на годину. Є це досі найбільша швидкість для таких тяжких поїздів За 2 і пів хвилини поїзд осягнув зі стану спочинку скорість 110 км. на годину. Безпосередньо до льокомотиви був причеплений віз, де підчас їзди робили всілякі поміри. Льокомотива і ваґони їхали дуже спокійно. Наслідком цієї пробної їзди німецькі залізниці замовили ще 9 таких льокомотив у фірмі „АЕҐ“.

А. Л.

Проти німецьких воздушних зброєнь.

ЛЬОНДОН. Анґлійська преса [illegible] вістку про демарше уряду В. Британії [illegible] помові свого представника в німецькому [illegible] в справі німецьких воздушних зброєнь [illegible] шення мирових трактатів. „Дейлі Геральд“ [illegible] дав у тій справі такі подробиці:

Мін. Ґерінґ звернувся до британського амбасадора в Берліні з предложенням купити британські аеропляни. Він заявив офіціяльно, [illegible] Британія доставила поліційні аеропляни [illegible] стрії, отже й Німеччина хоче їх мати. [illegible] готов приняти оферту з цінами, які [illegible] сам британський уряд.

Вчора британський шарж д'афер [illegible] до мін. Нойрата і заявив йому, що це [illegible] буцімто В. Британія доставила Австрії [illegible] літаки, бо вживання Австрією таких літаків [illegible] ло би нелеґальним. З тої самої причини [illegible] не може доставити літаків Німеччині.

У звязку з тими інформаціями англійської преси появилася вістка, що мін. Ґерінґ [illegible] перед трьома тижнями безпосередньо в [illegible] ській фабриці „Фері Еркрафт“ 40 [illegible] літаків. Це замовлення вимагає дозволу [illegible] тому радив над ним анґлійський кабінет. [illegible] внесення віцепреміера Болдуїна дозволу [illegible] Тому Ґерінґ поновив свою оферту, як це [illegible] „Дейлі Геральд“, але стрінувся з інтервенцією [illegible] Британії.

БЕРЛІН, 25. 7. ПАТ. Бюро Вольфа [illegible] тує вістки анґлійської преси про демарше британського шарже д'афер в німецькому уряді [illegible] справі німецьких воздушних зброєнь. Комунікат запевняє, що демарше не могло бути [illegible] що не нарушено париської летунської конвенції.

Кампанія заняття безробітних.

НЮ ЙОРК, 25. 7. ПАТ. Вчорашня [illegible] през. Рузвельта, виголошена радієм на тему [illegible] конструкції краю, є вступом до [illegible] тижня в Зл. Державах. В четвер має розпочатися масова кампанія заняття безробітних.

—o—

Студії у Відні.

Управа укр. акад. Т-ва „Січ“ у Відні подає до відома абсольвентам гімназій (також духовних [illegible]) інформації в справі студій на високих школах у Відні у зимовому семестрі 1933-34.

Університет. Факультети: медичний, правничий [illegible] державними науками) фільософічний з фармацією [illegible] теольоґічний. Медичні студії тревають 5 літ, семестральна такса виносить коло 270 зол. На вищих семестрах [illegible] міру поступів знижка. Зайвим пригадувати, що [illegible] ська клініка користується великою популярністю у [illegible] му світі, доказом чого щораз більший наплив чужинців на медичні студії. Вписи тревають від 1—30. [illegible] Вступних іспитів нема.

Техніка. Виділи: а) будівельно-інженірський [illegible] ги, мости і т. п.), б) машиновий, в) електротехнічний [illegible] архітектура, г) землемірництво (3 роки), д) [illegible] загально-математичний. Студії тревають [illegible] семестрів. Вписи починаються 23. вересня. Крім [illegible] них документів, які подаємо на кінці, треба [illegible] річні свідоцтва від V—VIII кл. Оплата коло 270 [illegible] местрально.

Агрономія (Bodenkultur). Виділи: а) аграрний [illegible] лісово-технічний, в) культурно-технічний. Студії [illegible] ють 8—9 семестрів. Оплата для чужинців коло [illegible] Легко дістати знижку. Вписи від 1—20. жовтня. [illegible]

Експортівка. Студії тревають 6 семестрів. [illegible] для чужинців коло 220 зол. Легко дістати знижку. [illegible] си від 15. до 30. жовтня.

Ветеринарія. Студії тревають 4 роки. Оплата [illegible] 270 зол. Вписи від 1.—30. жовтня.

Згадаємо ще мистецькі школи, як музика, [illegible] лярство і т. п.

До вписів потрібні на всіх високих школах [illegible] кументи: 1) свідоцтво зрілости, 2) метрика [illegible] 3) свідоцтво приналежности, 4) 3 світлини, 5) [illegible] моральности, якщо була перерва в студіях.

На університеті робимо переклади самі. На [illegible] високі школи потрібні леґалізовані переклади, [illegible] ситься переслати враз з документами. На покриття [illegible] штів вписку та переписки прислати почтовим [illegible] 10 шілінґів.

Місячне прожиття у Відни виносить від [illegible] зол. Звертаємо увагу, що Відень це одно з [illegible] ших середовищ культури та мистецтва зі своїми [illegible] кими школами, музеями, оперою та театрами ([illegible] шеві вступи для студентів).

За основнішими інформаціями (на відповідь [illegible] чити міжнар. значок почтовий) звертатися та [illegible] кументи на адресу:

Ukrainischer Studentenierein „Sitsch“ Wien [illegible]
Theresiengasse 15.

ЗА УПРАВУ Т-ВА:

Богдан Юськевич голова, Петоїв Осип [illegible]

—o—

Бють гітлєрівців.

БЕРЛІН, 25. 7. ПАТ. Біля Мінхену найшли гітлерівського штурмовика, застріленого незнаними людьми. Зі Слупська повідомляють, що там чотири цигани тяжко поранили ножами одного штурмовця. У Берґцавбері хтось пострілив члена націонал-соціялістичної боївки.

—o—

Троцький у Франції.

ПАРИЖ, 25. 7. ПАТ. До Марсилії приїхав учора корабель „Болгарія“, на якому находився Троцький. В порті зібралася група комуністів, журналістів і фотографів, однак не побачили б. вожда червоної армії. Далеко на морі Троцький всів до моторового судна, на якому находився приятель Троцького й вищий поліційний урядовець, опісля висів незамітно на беріг і самоходом відїхав у глибину Франції. Місце побуту Троцького держать у тайні. Він не підлягає ніяким обмеженням як звичайний чужинець.

—o—

Фермент в Еспанії.

ПАРИЖ, 25. 7. ПАТ. На терені цілої Еспанії арештовано провідників синдикалістичного руху, що хоче звалити теперішній лад. В Барцельоні арештовано останньої ночі 150 осіб, а в цілій державі 500. Одночасні арештування в середовищах лівих і правих пояснюють поголоскою, що прихильники монархії хотіли для своїх цілей вжити анархістичні елементи, однак премієр Азана опанував ситуацію.

—o—

МАСОВІ РЕВІЗІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 25. 7. ПАТ. На приказ тайної поліції переведено нині вполудне на всіх залізничих лініях і шосах Прус основну ревізію пасажирів та їхніх клунків. В облаві брали участь поліція, штурмові відділи та відділи заліничників. Підозрілі особи придержано. На залізницях закінчено ревізії в год. 12.40. Причиною ревізії була погоня за тайними кур'єрами, які вдержують звязок між поодинокими протидержавними організаціями. Уряди союзних країв Німеччини наказали теж перевести такі ревізії.

—o—

Траґедія летунки.

АТЕНИ, 25. 7. ПАТ. Грецький прогульковий корабель виловив у віддалі 7 миль від східних берегів острова Еґіни тіло молодої жінки. Здогадуються, що це тіло одної з італійок, пасажирок пропавшого літака Аеро-експресу. Тіло сильно здеформоване і має сліди потовчень.

—o—

По широкому світі.

— Італійська рада міністрів встановила ранґу маршала авіяції, яким стане ґен. Бальбо.

— При виборах до євангелицької церкви в Німеччині величезну більшість голосів одержала листа німецько-християнського руху під проводом пастора Мілєра, уповноваженого канцлера Гітлера.

— В Берліні засудили на смерть двох комуністів за напад на гітлерівський льокаль.

— Ескадра ґен. Бальбо летить до Европи в напрямі м. Шедіяк.

—o—

Присилайте передплату та приєднуйте Передплатників.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВНА
ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
ЛЬВІВ, РИНОК 10.
ВИКОНУЄ В НАЙКОРОТШОМУ ЧАСІ І НАЙДЕШЕВШЕ ТВОРИ, БРОШУРИ, АФІШІ, ЧАСОПИСИ ТА ВСІЛЯКІ ІНШІ ДРУКИ.

НОВИНКИ

— **Перед тижнем відкрила фабрика „Фортуна Нова"** свою власну крамницю з солодощами при вул. Руській ч. 20 (дім Дністра). Просимо наше Громадянство не забувати на неї. 3—6

— **Школа зачинається 20. серпня ц. р.** Тому, що в останньому часі поширилася поголоска про плановане пересунення речинця нового шкільного року міністерство освіти пригадує, що початок нового шкільного року остаточно устійнений і не буде пересунений. Він розпочинається 20. серпня ц. р. Тоді відбудуться богослуження по церквах, а шкільна наука розпічнеться 21. серпня.

— **Новий директор залізниць у Львові.** Директором залізниць у Львові став Стан. Лагуна, перенесений з Катовиць. Його місце в Катовицях заняв полк. Ст. Гросер.

— **478 осіб утонуло на Україні.** Офіціяльний радянський комунікат подає, що в часі останньої повені на Україні знайшло смерть у ріках 478 осіб.

— **Українка добула першенство.** В амер. місті Акрон, стейт Огайо 24. червня велика гумова фабрика Файрстон давала пікнік в Кентон, біля озера. Робітники, що працюють у тій фабриці, брали участь у пікніку, бо і кожний робітник мусів купити білет. Було там і чимало українців. Приїхало багато українських дівчат, між ними і членкиня відділу 68 Провидіння, Михайлина Козловська, яка ані не мріяла виграти нагороду між двацять-тисячною публикою. Коли Михайлина Козловська стала до тіснішого вибору у конкурсі краси (дівчат було 25), то дістала найбільше голосів між тою великою публикою і виграла першу нагороду краси. За це дістала срібну чашу, двацять долярів готівкою і тринацять-доляровий одяг до купання.

— **Українська опера.** З Ню-Йорку повідомляють, що проф. Роман Придаткевич працює над українською комічною оперою в чотирьох актах і вже має половину праці готову. Лібретто віршом написав сам. Назва опери ще не устійнена, але сюжет взятий із звіринного світа

— —**Повінь у Тираспільщині.** З Кишинева повідомляють, що на румунсько-радянській границі вилив Дністра наробив на румунському боці великих знищень. В місті Тирасполі мешканці повилазили на дахи, ждучи рятунку. Дністер позаливав цілі села з будинками і деревами. Вночі дзвонили на трівогу, даючи населенню знати, щоби воно втікало. Досі відомо, що вода забрала 17 сіл. Частина мешканців вирятувалася на радянський бік. Сотки людей потонули в Дністрових хвилях.

— **Дві ґімназистки утонули.** Софія Калинець, 14-літня донька війта з Демидова, учениця IV. кл. у Ходорові, відвідала свою товаришку в Городищах пов. Бібрка. Обі пішли купатися до Дністра. Нараз Софія побачила, що Анна тоне й кинулася її рятувати. Однак сильний вир поніс їх разом і обі втонули. Їхніх тіл не найдено.

— **Львівська хроніка.** Іван Коцур, вояк 54 п. п. із Золочева, приїхав до Львова і в парку Кілінського випив отрую із фляшчини залля самогубства. В безнадійному стані відставили його до шпиталю. — Городське староство у Львові загострило контролю зголошування осіб, приналежних до війська. — На головному двірці вінда відтяла ногу робітникові Пав. Гамрей із Мостиск. — На вул. Жовківській банда пяниць счинила бійку, в якій згинув робітник Мих. Якобше, пробитий ножем. — До каси в будинку VII. ґімн. при вул. Дверницького вломилися злодії, однак сполошені втікли, заки змогли забрати гроші.

— **Краєва хроніка.** Станиславівський воєвідський уряд розвязав міську раду в Городенці, встановляючи урядовим комісарем Яр. Барвіча з прибічною радою. — Віцеміністра військових справ Фабрація окрадено в потязі перед Львовом на 450 зол. — Підчас купелі в ріці Стрий під Бориславом утонув 23-літній Хаїм Ляптнер, склеповий субект з Борислава. — До костела в Роздолі пов. Жидачів вломилися злодії й вкрали дві великі монстрації та три срібні чаші. Поліція ствердила, що влому доконав Казимір Гошовський з Роздолу.

— **Згоріла фабрика.** В будинках прядільні фабрики Шапіра в Білостоці вибухла пожежа, що знищила до тла 3-поверховий будинок і магазини зі запасами сирівців. Шкоди обчисляють на півтора міліона зол. Фабрика була обезпечена. Наслідком пожежі 400 робітників осталось без заняття.

— **Грім ударив в охестру.** В румунській місцевости Тульча ударив грім у військову орхестру, що виконувала концерт на тамошній променаді. Два пузоністи згинули на місці, а кількох інших музикантів тяжко поразило.

— **З японця поляк.** На Буковині у містечку Вижниця, як довідуємося з німецької преси, живе римо-католицький парох, з походження чистокровний японець Каінг-Ба. Історія його життя звязана безпосередньо з подіями російсько-японської війни з 1905 р. У 1905 р. був він у Мукдені, у домі свого батька хлібороба. Малий японець мав тоді три роки; одного разу, коли він вибіг на вулицю його взяв на руки один російський жовнір і поніс на стацію. Там передав він його у руки одного російського офіцира, що мешкав у домі японця цілий рік і саме покидав Мукден. Він хотів привезти до хати на спомин малого японця і попросту порвав малого Каінг-Ба. Три роки провів японець у домі російського офіцира у Могилеві. Коли офіцир виїзжав на маневри передав японця свому братові у Камінець Подільський. Там випадково звернула увагу на малого японця жінка румунського князя Ґіки, що була полькою. Малого японця вислали на студії до Кракова і так його рідною мовою стала польська мова. У Кракові скінчив він рим.-католицьку теольоґію. Що сталося з його японською родиною нічого він не знає, ані родина не знає від 1905 р. нічого, де він.

— **Траґічний кінець бійки між фармерами.** З канадійської преси вичитуємо таке: У м. Гонор (Манітоба) український фармер Степан Стельмах віддав свою дочку Катерину за сина сусідки Анни Якимовички. Стара Якимовичка все сварилася із старим Стельмахом і не дозволяла невістці жити в тестя. Дня 20. червня мама була у Вінніпеґу і тоді невістка втікла до тата. Коли Анна вернулась домів і побачила невістку, зараз счинила сварку. Вискочила з ножем до Стельмаха, але швидко „змінила думку", вхопила дручок і дручком його по голові. Він впав непритомний і завезли його до шпиталю в Селькірк. Там він помер до двох днів. Степан Стельмах приїхав тому всього 4 роки з Василева, повіт Рава Руська, із сином і трьома дочками. Тепер мав 60 літ. Дня 23. травня суд уже переслухав Анну Якимовичку. Вона буде відповідати за убиття.

— **Ходять голі й будуть ходити.** Разом 31 літ і 1 місяць має відсидіти 25 канадійських духоборів із секти „Сини Свободи", за те, що 18. червня провітрились, уладжуючи параду наголо на дорозі коло місцевости Вереґін. Між засудженими було 8 чоловіків і 17 жінок. Один із засуджених пояснював поліційному судді, що не вважає себе за винного, бо признає тільки Божі закони, а Бог ніде не сказав, що люди не можуть ходити голі. Провідники паради дістали по три роки в карнім заведенні в Прінс Альберт, інші подіставали по два роки і менше, аж до двох місяців. Пять дівчат дістало по два роки. Одна з них сказала, що буде знову ходити гола, коли відсидить свій речинець. „Біблія каже, що не можна служити двом панам", пояснювала вона, „і через те ми нехтуємо канадійські закони".

— **Відкрили бациля прокази.** Бациля прокази відкрив у 1871 р. учений Гансен, але досі вчені не могли виплекати його ляборааторійно. Тепер „Ню-Йорк Геральд" повідомляє, що два американські вчені Мек Кінглей і Соль після довголітніх дослідів зуміли ізолювати бациль прокази і виплекати його у своїй ляборааторії.

— **Ріжні вістки.** Фінляндський уряд має намір вибудувати канал з Виборґа понад фінляндський залив до радянського кордону на побережжі озера Ладога; канал коштуватиме півтретя міл. дол. і дасть заробіток великій скількости безробітних. — Американський президент Рузвельт доручив секретареві внутрішніх справ призначити 25 міл. дол. на позички для безробітних, щоби могли поселюватися на селах. — Втрати японських військ за час манджурської кампанії від 21. вересня 1931 до 15. липня 1933 такі: 2530 убитих і 5896 ранених; втрати китайців разом із боями під Джеголем і Пекіном більш 100.000; інформації ці з японського джерела. — 18. серпня із летовища в Ленінграді виїде кулистий бальон із ґондолею у стратосферу; у подорожі візьмуть участь член радянського Технично-Фізичного Інституту Усускин, летун Федосеєнко і конструктор бальону Васенко. — Відомий фінляндський біґун Ісо Голльо побив світовий рекорд Кусоцінського на 4 англ. милі у часі 19:01 секунди. — У Кальмуті помер колишній бурмістр і відомий націоналістичний діяч Сен Ґупта

Дописи.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Рідношкільна організація. Добромильщина, один з найслабше зорганізованих повітів дотепер, під культурно-освітним і організаційним оглядом іде вперід. Щойно дня 2. липня ц. р. в самім Добромилі відсвятковано величаво свято в честь М. Шашкевича, а вже 9. липня відбулась освітно-шкільна анкета громадян повіту при співучасти послів Великановича і д-ра Загайкевича як представників „Рідної Школи" у Львові і в Перемишлі. Громадянство повіту дало доказ розуміння рідного шкільництва, бо хоч тепер час сінокосів і праця в полі, взяло участь в нараді досить чисельно. З великим зацікавленням висухали присутні річевих промов послів, які представили значіння та вплив школи на молоде покоління. Ріжними доказами ствердили грізний стан українського шкільництва на західно-українських землях і вказали на конечність його ратувати й видвигнути до найвищого рівня. Після рефератів винесено відповідні резолюції. Скликання цієї наради належить завдячити старшині Кружка Р. Ш. в Добромилі, яка енергійно взялася до праці над зорганізуванням повіту в Р. Ш., доказом чого є вже кілька новозаснованих Кружків Рідної Школи.

СТАНИСЛАВІВЩИНА.

Сокільське життя станиславівської округи. Станиславівщина начисляє разом з галицьким районом 40 зорганізованих сокільських гнізд. Життя й діяльність цих гнізд поступає нормальним ходом. В останніх часах стрічається з забороною влади устроювати сокільські свята, фестини і т. п. без подання суттєвих причин. Деинде поліція забороняє вправи, переходи із сокільських домівок на площі вправ, бо на похід треба мати дозвіл влади, а в с. Ямниці припинив станиславівський староста діяльність Т-ва Сокіл, мотивуючи це тим, що його члени, мовляв, не брали участи в гашенні пожеж. Відклик, внесений до воєвідського уряду, докаже безосновність причини припинення, виданого хіба на підставі злобних і неправдивих інформацій донощиків, бо сокільські т-ва свідомі сокільської ідеї, знає, що сокільство, сповняючи функції пожежної сторожі, навіть ворога обовязане ратувати.

Дня 25. червня ц. р. відбулася районова сокільська анкета в Тисьменичанах, при участи гнізд з Братковець, Забережа й Тисьменичан, а дня 2. ц. м. також анкета в Ганусівцях, при участи гнізд з Побережа й Ганусовець. На першій анкеті було учасників 94, на другій 154, у тому значне число сокілок. Після рефератів, виголошених д-ром Олександром Чорненком зі Станиславова на тему: „Огляд сокільської організації і праці під теперішню хвилю з узглядненням станиславівської округи і про ідею сокільства" — була дискусія на ріжні теми із сокільського життя. Опісля в Тисьменичанах відбулися загальні збори Сокола (місцевого), на яких вибрано головою знову побр. Дмитра Оріщака, а провідницями жіночої чети, яка щойно на цих загальних зборах зорганізувалася, вибрано сестри: Степанію Отерук і Ірену Пукало. Після анкети й загальних зборів Сокови з Братковець, Забережа і Тисьменичан відбули спільні вправи на площі при звуках орхестри читальні „Просвіти" в Тисьменичанах і дефіляда перед побр. д-ром Чорненком і сокільською старшиною.

Дня 5. липня ц. р. відбулася районова сокільська анкета в Станиславові при участі 87 делегатів сокільських гнізд: Тязів, Радча, Угринів Долішний, Хриплин, Підпечари і Станиславів. Ця анкета відбулася в день похоронів б. організатора сокільських гнізд у станиславівському районі бл. п. побр. Пантелеймона Малиновича. Зливні тучі перед і в день похоронів стали перешкодою у численній участі побратимів і сестер. Вони явились лиш з найближчих гнізд і то в обмеженому числі, щоби вшанувати память свого вчителя, який багато праці і труду жертвував для скріплення сокільської організації в Станиславівщині. Сокільство вшанувало його память, ідучи зорганізовано на переді похоронного походу, а на анкеті вислуханням кількох теплих слів, виголошених д-ром Чорненком, який теж реферував на анкеті актуальні сокільські й загально-організаційні справи.

Влаштовувані в окрузі анкети приносять сокільству велику користь, бо з одної сторони сокільство, зібравшися з кількох гнізд, вислухало важні реферати чим обслугується одним заходом і трудом кілька гнізд, з другої сторони поодинокі гнізда познайомлюються, що у великій мірі причиняються до затіснення і скріплення організаційної праці.

Дня 26. червня ц. р. відбулися загальні збори Т-ва Сокіл у Підпечарах, що належить до найгарніщих гнізд округи. Головою вибрано побр. Дмитра Шкоруту. Яко відпоручник Сокола-Батька їздив зі Станиславова на ці

...збори інж. Ілько Попович. На повищих анкетах і зборах ставлено домагання, щоби Сокіл-Батько як найскорше перевів зміну статутів, щоби можна було творити окружні союзи сокільських товариств, бо в цей спосіб можна би дійти до успішнішої організаційної праці, розложивши її поміж окружні союзи. Окрім цього сокільство висказало бажання, що якщо Сокіл-Батько хоче на здвизі весною 1934 р. виступити з новими вправами, то належало би вже тепер висилати в край правильники нових вправ, щоби вивчити їх ще цього року перед зимою, бо зимою, задля браку відповідних домівок по гніздам, вправ не дасться переводити. **Учасник.**

ЖОВКІВЩИНА.

Парох ворогом свого села. В селі Моцошині є парохом о. Жулкевський, завзятий москвофіл, що своїм поведенням викликав серед громадян загальну ненависть та причинився до упадку релігійности й повстання ріжних сект. Будучи членом москвофільської партії, старається накинути громадянам свої переконання. А що в селі більшість свідомих українців, приходить між населенням до великої ворожнечі, а навіть бійок, які часто кінчаться сумно. Нпр. в 1930 р. парубок Ст. Сорока пробив другого парубка Вас. Буденка за те, що він співав пісню „Ой у Лузі“. Пробиваючи його ножем, сказав: „на, маєш Україну!“ Пробитий хорував тяжко кілька місяців, а напасника покарано 9-місячною в'язницею. О. Жулкевський не то що не осудив ані словечком його вчинку, але ще й клив собі з раненого хлопця: „Я гадав, що зароблю на похороні з 50 зол., а тут чую, що, йому лекше“. Та насмішка вразила до живого родичів нещасного хлопця, так що вони перестали ходити до церкви. Або таке: В 1932 р. на Йордан парохіяни поставили на річці хрест і прибрали жовто-блакитними лентами. Прихильники пароха разом з його синами поздирали ті ленти з хреста і викликали серед загалу населення велике негодування. В 1933 р. люди знову прибрали хрест на ріці національними барвами. Довідавшись про це, парох відкликав свячення води на ріці і посвятив воду під церквою в балії в присутности кільканадцятьох осіб. Огірчення людей було з того приводу велике. Коли в часі Різдвяних свят ц. р. молодіж ходила з колядою на Рідну Школу, парох не приняв колядників, мовлячи, що ніякої Рідної Школи не чиве. З тої причини не хотів у церкві заповісти коляди.

Наслідки політики о. Ж. такі, що дня 1. травня ц. р. після травневого богослуження москвофіли напали українців з колами та камінням і прийшло до такої бійки, що кілька осіб тяжко ранено. Москвофільські хлопці йдуть з колами до церкви, які лишають на приходстві, а вийшовши з церкви, знов забирають, щоби бити українців. В Зелений понеділок ц. р. побили Феля Греха, одного з найсвідоміших хлопців, так що той пролежав кілька тижнів у шпиталі. Одночасно парох зі своїми синами поширює в селі москвофільство, уладжує концерти в честь Наумовича й вихвалює православну віру. Всіх українців називає мазепинцями, радикалами й комуністами. Наслідком того люди втратили довіря до свого пароха, знеохотилися до церкви, а в селі появилася секта евангеликів. Причинився до того ще й факт, що о. Ж. є глухий і не може ані відправляти богослуження, ані сповідати. Підчас богослуження сидить коло престола їмость і дає знак чоловікові, коли має співати. Часто парох попадає не впору, перебиває спів дякові, а це викликує сміх у церкві. З тої причини при сповіди треба голосно кричати, щоби парох почув. Другі люди це підслухують і сміються. Наслідком такої профанації сповіди багато людей зовсім не сповідається. При сповіди парох велить за покуту платити по кільканадцять сотиків, які забирає собі.

Взагалі о. Ж. замісць учити любови ближнього, вчить ненависти, замісць іти разом з парохіянами [illegible] давати добрий примір праці для церкви і свого [illegible], ширить у селі роздор, партійну ворожнечу й обиджає національні почування своїх парохіян. А як хтось із громадян хоче взятися до освітної праці в селі, [illegible] біжить до старости або на поліцію з доносом, що в селі починається якийсь більшовицький бунт. В справі тих жалюгідних подій громадяни внесли 21. [illegible] р. на руки Преосв. еп. Коциловського письменну скаргу, однак епископська консисторія не зарадила [illegible] нічого і о. Жулкевський деморалізує дальше село.

Слідують двацять три підписи.

СПОРТ.

МЕТА — СОКІЛ (ЯВОРІВ) 7:3 (3:1).

Користаючи з перерви в мистецтвах, „Мета“ [illegible] хала 23. 7. на запрошення „Сокола“ до Яворова і [illegible] грала змагання з тамошньою дружиною. До змагань [illegible] ступили обі дружини в ослаблених „вакаційних“ [illegible] дах, одначе все-ж таки їх гра була цікава, а місцями викликувала ентузіязм численно зібраної публики (до 4 тисячі), яка з повним вдоволенням покидала [illegible]. „Мета“ задемонструвала гру гарну, комбінаційну і [illegible] ні сповнила пропаґандивне завдання У. С. С. на [illegible] ції. „Сокіл“ це дружина з повними даними на [illegible]. Фізично вдоволяюча, ворушка, при кращім опануванні терену, буде грізним противником. Особливо [illegible] безпечний її напад, в якому відзначаються Лихо і [illegible], стрільці воріт. Ворота для „Мети“ добули: [illegible] кий II. (5), Хамула (1) і Федун (1). Суддював [illegible] п. Гнатейко. Перед змаганнями і після змагань [illegible] „Мети“ сердечно приймали і щойно пізно в ночі [illegible] ли вони до Львова.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Театр нечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.
Середа, 26. липня год. 8. веч. „Морфіна“.
Четвер, 27. липня год. 8. веч. „Морфіна“.
Пятниця 28. липня год. 8. веч. „Морфіна“.

Кіна.

АДРІЯ: „Демон смерти“.
АПОЛЬО: „Вязень з Каєни“.
АТЛЯНТИК нечинне до 15. серпня ц. р.
КАСІНО: „Прощання з гріхом“.
КОПЕРНИК: „На таємничій службі“.
МАРУСЕНЬКА: „На таємничій службі“.
МІРАЖ: „Мадам-сатана“.
МУЗА: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
ПАЛЯС: „Право до гріха“.
ПАН: „Муж з уяви“ і „Побіда“.
ПАСАЖ: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
СТИЛЕВЕ нечинне з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Світла і тіни любови“.
УТІХА: „Голос пустині“ і „Ревія“.

Закордонне радіо.

Середа, 26. липня 1933.

Барі (269,4) 20.30 Скрипці; **Міляно** (331,4) 20.40 Оперетка; **Штрасбурґ** (345,2) 20.30 „Валькірія“ опера; **Букарешт** (394,2) 17.00, 18.15 Танкова музика; **Стокгольм** (435,4) 19.30 Симфонічний концерт; **Рим** (441,2) 20.45 Концерт; **Прага** (488,6) 19.10 Флет; **Відень** (518,1) 17.10 Концерт солістів; **Рига** (525) 19.30 Концерт; **Харків** (937,5) 8.00, 16.20 Грамофон, 9.00, 10.30, 20.00 Музика, 13.50, 15.00 Концерт; **Давентрі** (1554,4) 15.15 Концерт; **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) Симфонічний концерт.

Четвер, 27. липня 1933.

Копенгаген (281,2) 22.15 Симфонічний концерт; **Бресляв** (325) 19.00 Мандрівництво; **Міляно** (331,4) 20.35 Італійська опера; **Штутгарт** (360,6) 21.15 Камеральна музика; **Стокгольм** (435,4) 22.00 Органи; **Рим** (441,2) 17.30 Концерт; **Відень** (518,1) 19.00 Симфонічний концерт; **Будапешт** (550,5) 20.40 Концерт; **Харків** (937,5) 8.00 Грамофон, 13.50, 16.20, 18.30 Концерт; **Париж** (1724,1) 16.45 Фестіваль.

ЄВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади I. II. і III. часть
Ціна 8·— золотих — без пересилки.

Факт,
що Аспірина від 30 літ тішиться безприкладним успіхом, доказує найліпше, що вона вартісна і нешкідлива.
Тому, що на ринку появляється багато підрібок, треба домагатися оригінальних таблеток Аспірини із знаком BAYER в опакуванні з червоною бандеролею.
Аспірина істнує лише одна! Дістанете її в аптиках.

Львівське радіо.

Середа, 26. липня 1933.

7.00, 12.03, 17.00, 18.15, 19.40, 22.25 Трансмісія з Варшави; 14.55, 15.15, 18.00, 19.05, 22.40 Грамофон; 15.10 Сільва рерум; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Концерт; 19.20 Всячина; 21.00 Радіо — дітям; 21.10 Концерт солістів; 22.00 Відчит мовою есперанто.

Четвер, 27. липня 1933.

7.00—7.55 Ран. програма; 12.05, 16.30, 19.40 Трансмісія з Варшави; 14.55, 15.15, 15.50, 19.00, 22.40 Грамофон; 15.10 Сільва рерум; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Слуховище для дітей; 17.00 „Рос. поетичні школи XX в.“ відчит; 17.15 Популярний концерт; 18.35 Спів; 19.20 Всячина.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Хор Д. Котка.
Середа 26. VII. Черче.
Четвер 27. VII. Ходорів.
Пятниця 28. VII. Жидачів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

МАШИНА до писання „Адлер“ українсько-польська оказійно продається. Машинополь, Львів, Сикстуська 9. 24 2—2

МАШИНУ до писання „Адлер“ польську зол. 265 продам. Сикстуська 9 „Машинополь“. 80 1—2

ІНЖ.-ФАХОВЕЦЬ шукає до поважного рентовного підприємства спільників із вкладом 20.000 зол. Зголошення до Адміністрації під „Певний зиск“. 73 1—1

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КОНКУРС.

Читальня „Просвіти“ в Перегінську розписує отсим конкурс на будову мурованого одноповерхового дому 26.4×12.8 з театральною салею і 14-ма убікаціями. Рефлектанти (інжініри або концесіоновані будівничі) будуть ласкаві вносити оферти на адресу Виділу найдальше до дня 10. VIII. 1933. Оферти неприняті лишуться без відповіди. Пляни можна оглядати в читальні „Просвіти“ в місці.

Перегінсько, дня 22. VII. 1933.

79 1—2 **Виділ.**

Поширюйте „Діло“.

Найновіші моделі
1987 10-10 **паризьких корсетів.**
патентований монополь на Польщу закупила робітня паризьких корсетів
М А Л Ґ О Ж А Т А, ЛЬВІВ, БАТОРІЯ 34.
Остерігаємо перед підрібками.

Перевіз хорих у Львові і провінції 2 5—5
полагоджує найдешевше
„САНІТАРНА ПОМІЧ“, ЛЬВІВ, УЛ. СКАРБКІВСЬКА 35. — ТЕЛ. 69-86.

БІРЖА.

ДОЛЯР.

У вівторок 25. липня Філія Польського Банку вполудне платила 6.27 зол. за дол. У приватних оборотах плачено по 6.35 зол. за доляр. Міжнародний курс доляра виносить 6.40 зол. Тенденція знишкова.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	до
Пшениця двірська	30·—	[illegible]
Пшениця збірна	28·—	[illegible]
Жито одноціле	17·—	[illegible]
Жито збірне	18·50	[illegible]
Ячмінь двір. одноцілий	15·50	[illegible]
Ячмінь на мливо	14·50	[illegible]
Овес галицький	12·50	[illegible]
Овес замоклий	11·25	[illegible]
Кукурудза краєва	18·—	[illegible]
Бараболя промисл.	2·50	[illegible]
Фасоля біла	18·—	[illegible]
Фасоля колірова	13·—	[illegible]
Фасоля краса (з мішк.)	16·—	[illegible]
Горох пів-Вікторія	27·—	[illegible]
Горох полевий	20·—	[illegible]
Бобик	10·—	[illegible]
Вика чорна	9·50	[illegible]
Вика сіра	8·—	[illegible]
Сіно солодке прасов.	6·50	[illegible]
Солома прасована	4·50	[illegible]
Гречка	14·—	[illegible]
Льон	38·—	[illegible]
Лубін синій	9·75	[illegible]
Ріпак озимий	40·—	[illegible]
Висівки житні	6·75	[illegible]
Висівки пшеничні	8·25	[illegible]
Пшоно	30·—	[illegible]
Просо краєве	28·—	[illegible]
Макухи льняні	17·—	[illegible]
Конюшина черв. за.	70·—	[illegible]
Мак синій	180·—	[illegible]
Мак сивий	160·—	[illegible]
100 кг. льоко Львів	**від**	**до**
Пшениця двірська	31·50	[illegible]
Пшениця збірна	29·50	[illegible]
Жито одноціле	21·—	[illegible]
Жито збірне	20·50	[illegible]
Ячмінь на мливо	15·75	[illegible]
Овес збірний	14·—	[illegible]
Мука пшен. люксусова	68·—	[illegible]
Мука пшен. 65 проц.	46·—	[illegible]
Мука житня тип уряд.	37·50	[illegible]
Висівки житні	7·25	[illegible]
Висівки пшеничні	9·—	[illegible]
Крупи ячмінні грубші	28·—	[illegible]
Пшоно ч. 1	35·—	[illegible]
Пенцак ч. 10	28·—	[illegible]
Сіно солодке кр. пр.	7·50	[illegible]

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам [illegible] 25. 7.: масло 2.90 зол., молоко 17 сот., [illegible] тана 90 сот., яйця 2.40 зол. за копу. [illegible] денція на масло сильна, на молоко [illegible] кова, на сметану удержана, на [illegible] слаба.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги „ 0·40
1 „ „ в тексті і новинках „ 0·48
1 „ „ на першій сторінці . „ 0·55

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні по . . . . зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·08
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. [illegible]
„ „ 1/2 . . . . . . [illegible]
„ „ 1/4 . . . . . . [illegible]
„ „ 1/8 . . . . . . [illegible]
Текстові сторони 50 проц. дороще.

За редакцію відповідає Олександер Костик | Видає Видавнича Спілка „Діло“. | З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок [illegible]